

Dele af Samfundet yde Bidrag hertil. Efter Forslaget skal nemlig Arbejdsgiverne yde et Bidrag for hver Arbejder, som de har Pligt til at holde ulykkesforsikret, det vil sige, det er *Byerhvervene*, der faar denne Pligt, men *det bærende Erhverv*, Landbruget, kan slippe fri derfor. Landbruget kan, som nu, efter Behov forsyne sig med den fornødne Arbejdskraft og fæste den halvårsvis. Man kan ved Foraarstid fæste 3—4 Medhjælpere for et halvt Aar og om Efteraaret afskedige dem alle eller maaske beholde en enkelt, som man ligeledes fæster for et halvt Aar. Derved kan Landbruget slippe for at betale noget Bidrag til denne Fond, hvis jeg da ikke ganske har misforstaaet Lovforslaget. Hvorfor mon man nu har formet Forslaget saaledes? Med Bestemthed tør jeg ikke afgøre det, men jeg kan tænke mig, man har gjort det for at undgaa at skabe saa løse Arbejdsforhold paa Landet, som der findes i Industrien. Man har altsaa en faktisk Hensigt med Forslaget, hvis Betydning i og for sig ikke maa underkendes; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man allerede i Landbruget er et meget langt Stykke fremme i Henseende til Usikkerhed og løse Forhold mellem Arbejder og Arbejdsgiver, og ganske selvfølgelig, thi efterhaanden som Landbruget er industrialiseret, er disse Forhold naturligt opstaaet, og de vil udvikle sig i Overensstemmelse med den Udvikling, der finder Sted i Landbrugets Industrialisering. Det viser sig da ogsaa, at Landbruget bærer sig ad præcis som Industrien, naar der er Tale om Muligheden af at indskrænke Folkeholdet. Hvis man mener, at Forholdene nødvendigvis gør Besparelser, hvorved man kan indskrænke Folkeholdet, saa skaber man for Landet en Arbejdsløshed, der svarer til Arbejdsløsheden i Byerne. Jeg er i Stand til ved et Par Tal at vise, at netop saaledes er Udviklingen. Man erindrer den hensynsløse Undervandskrig, som man har kaldt det, hvis Virkninger vort Land maatte lide under et Par Aars Tid, og hvis Virkninger i meget høj Grad berørte Landbruget. Man var ikke i Stand til at kunne skaffe sig Foderstoffer, og som Følge deraf indskrænkede man sit Husdyrhold. Følgelig kunde man ogsaa derved indskrænke sit Folkehold. Dette viste sig i den Arbejdsløshed, der indtraadte. Naar man tager Beretningen fra Tyende- og Landarbejderforbundet for 1918—19 — nu vil jeg straks minde om, at dette Forbund paa det Tidspunkt var ganske ungt, og at de Tal, jeg nævner, derfor ikke er ud-

tømmende for den Arbejdsløshed, der fandtes paa Landet —, saa viser det sig, at i September 1918 var der kun 222 arbejdsløse; i Oktober var Antallet steget til 308; det voksede i November til 1 050, i December til 3 299, i Januar 1919 var det 6 522, i Februar 7 505, i Marts 6 361 — vi ser, det gaar ned ved Foraarstid —; i April 1 501, i Maj 637, og derefter maa jeg gaa ud fra, at Forholdet lidt efter lidt trækker sig i Lave til det normale. Nu vil jeg samtidig minde om, at Tyende- og Landarbejderforbundet vistnok paa det Tidspunkt kun talte 18 000—20 000 Medlemmer. Naar der i et saadant forholdsvist lille Forbund er ikke mindre end omkring 8 000 arbejdsløse, kan man vel med Rette sige, at ogsaa i denne Gren af vort Lands Erhvervsliv har Arbejdsløsheden gjort sig i høj Grad gældende paa lignende Vis, som den gør sig gældende indenfor Industrien, naar denne føler sig trykket af økonomiske Situationer. Men det mærkes jo ikke saa særlig stærkt ude i Landkommunerne, selv om der er en saadan Arbejdsløshed, idet de arbejdsløse nemlig trænges fra Landet ind til Byerne. Jeg skal med et Par Tal illustrere Rigtigheden af denne Paastand. Det er atter Beretningen fra Arbejdsanvisningskontoret i Odense, jeg citerer. Tidspunktet er 1918—19, nogenlunde den samme Periode, som jeg har oplyst om for Tyende- og Landarbejderforbundets Vedkommende. I September 1918 var der kun 7 arbejdsløse tilmeldt til Kontoret i Odense; i Oktober var der 24; det steg i November til 216, i December til 422, i Januar til 522 og i Februar til 569, hvorefter en Dalen begynder i Marts til 516, og senere er det gaaet videre nedad. Dette viser, at den Arbejdsløshed, der skabtes for Landet, mærkedes ikke i nævneværdig Grad i Kommunerne derude, idet de arbejdsløse tvungne af forskellige Omstændigheder maatte gaa ind til Byerne og paabyrde dem Udgifter. Men det siger sig selv, at denne paapegede Forskydning ogsaa bevirker, at Landkommunerne vil slippe fri eller næsten fri for de Refusioner, der er Tale om her i Loven; nemlig som Bidrag til Kasserne $\frac{1}{5}$ af den Understøttelse, der betales af de enkelte Kommuner, og $\frac{1}{3}$ af Understøttelsen, naar Fonden træder i Virksomhed, som Bidrag til denne. Jeg vil sige til de Herrer Landborepræsentanter i dette høje Ting: Lad dog endelig være med at betragte denne Krise som noget, der egentlig kun angaar Byerne; thi det er en Krise, som angaar